DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Warszawa, 16 kwietnia 1951 — Nr 5 — Poz. 35—42

TREŚĆ:

35

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 lutego 1951 r.

(Nr W.H. III-3/9)

w sprawie znakowania tusz wieprzowych.

Stosownie do postanowienia § 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29.I.1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) zezwalam na znakowanie tusz wieprzowych zamiast na wewnętrznej i zewnętrznej stronie uda na podudziu, tuż nad stawem skokowym na stronie zewnętrznej.

Minister: **J. Dąb-Kocioł**

36

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 lutego 1951 r.

(Nr FZ. A. I-1/1/51).

w sprawie zagospodarowania obiektów rolnych przekazanych gminnym i powiatowym radom narodowym.

Celem ustalenia zasad zagospodarowania obiektów rolnych przez powiatowe i gminne rady narodowe zarządzam co następuje:

1. Gospodarstwa pozostające w użytkowaniu gminnych rad narodowych, bądź w niektórych przypadkach powiatowych rad narodowych, a w szczególności przekazane gminom w oparciu o przepisy okólnika Ministra Rolnictwa i R.R. oraz Administracji publicznej z dnia 9 lutego 1949 r. pozostają we władaniu i użytkowaniu tychże rad narodowych.

2. Gospodarstwa prezkazane przez poszczególne resorty i instytucje na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 6 grudnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-130, poz. 1627), jak również gospodarstwa szkół rolniczych, przekazane przez Departament Szkolenia Kadr, jako zbędne dla celów szkolnych — należy z zastrzeżeniem postanowień pkt 3 i 4 przekazywać gminnym radom narodowym.

3. Gospodarstwa, które z uwagi na ich obszar, położenie, posiadane budynki, większe sady, większe gospodarstwa rybne, albo inne trwałe kultury lub urządzenia, nadają się do zagospodarowania przez Państwowe Gospodarstwa Rolne, Centrale Mięsną lub inne przedsiębiorstwa państwowe — należy przekazać tym przedsiębiorstwom.

4. W szczególnych przypadkach, za aprobatą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może postanowić że gospodarstwo rolne posiadające cenne budynki, urządzenia lub kultury przekazane będzie powiatowej radzie narodowej.

5. Prezydia wojewódzkich rad narodowych powołają niezwłocznie komisję w składzie:

a) Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego jako przewodniczącego,
b) przedstawiciela Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa — jako członka,
c) przedstawiciela Okręgowego Zarządu P.G.R. — jako członka.

Komisje te, po zapoznaniu się z opinią prezydiów powiatowych rad narodowych oraz Okręgowych Oddziałów Centrali Ogrodniczej, Centrali Mięsnej i innych zainteresowanych instytucji, przedstawią prezydium wojewódzkich rad narodowych wnioski jakie z przejmowanych gospodarstw należy przekazać w myśl postanowień pkt pkt 3 i 4.

6. Przekazanie obiektów między państwowymi jednostkami gospodarczymi następuje na podstawie uchwały K.E.R.M. z dnia 5 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532) oraz pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi, a jednostkami spółdzielczymi na zasadzie uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911).

7. Gospodarstwa pozostające we władaniu i użytkowaniu powiatowych i gminnych rad narodowych są przeznaczone dla spółdzielni produkcyjnych i będą przekazywane spółdzielniom w miarę ich powstawania.

8. Do czasu przekazania gospodarstw spółdzielniom produkcyjnym, o ile tego zajdzie potrzeba, prezydia gminnych rad narodowych mogą oddawać grunty użytkowanych i przejętych gospodarstw do zagospodarowania:

a) w pierwszym rzędzie zespołom uprawowym mało i średniorolnych chłopów — za symboliczną opłatą.
b) w braku warunków do zorganizowania zespołów uprawowych — bezrolnym, mało- i średniorolnym chłopom indywidualnie za czynszem dzierżawnym, który pobierać będzie i wysokość jego ustali prezydium gminnej rady narodowej.

Przekazane do zagospodarowania obiekty określone pod lit. a) i b) należy przekazywać w drodze umowy na lat trzy z zastrzeżeniem rozwiązania jej co najmniej za trzymiesięcznym wypowiedzeniem po zbiorach w przypadku zorganizowania w danej gromadzie spółdzielni produkcyjnej.

9. Od gruntów, oddanych w sposób powyższy (pkt 8) do zagospodarowania, podatek gruntowy pobierany będzie w wysokości 8% podstawy opodatkowania. Grunty te zwolnione będą od opłat na S.F.O.R.

10. Budynki przejętych gospodarstw, o ile nie są niezbędne do ich prowadzenia lub budynki obiektów nierolniczych mogą być przekazane na cele użyteczności publicznej (szkoły, przedszkola, żłobki, domy ludowe, świetlice, ośrodki zdrowia, przychodnie itp.).

W przypadku zorganizowania spółdzielni produkcyjnej budynki wraz z urządzeniami społecznymi przekazuje się tej spółdzielni, o ile będzie zachodzić tego potrzeba.

11. Prezydia gminnych rad narodowych zorganizują lub spowodują zabezpieczenie budynków przed zniszczeniem, zwłaszcza w przypadkach określonych w pkt 8 oraz zorganizują akcję remontową wśród parcelantów i byłej służby folwarcznej, zamieszkujących budynki po byłych majątkach, wzywając ich do dokonania zespołowo remontów, jak rów-

nież ustalając odpowiedzialnego wśród wyżej wymienionych użytkowników za właściwą konserwację budynków przez nich zajmowanych.

12. Prezydia rad narodowych w szczególności dopilnują zakończenia akcji remontowej z r. 1950, realizowanej na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1949 r. Akcja ta winna być systematycznie kontrolowana oraz prowadzona inspekcja przez organa Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i winna znaleźć jak najdalej idącą pomoc prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych (środki lokomocji).

13. Kolaudacji robót remontowych winny dokonać prezydia powiatowych rad narodowych przez:

a) skontrolowanie na miejscu wiarygodności rachunków,
b) racjonalności wydatkowanych sum,
c) właściwego dokonania remontu.

Z dokonanych czynności należy sporządzić protokół oraz zestawienie rachunków w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje u użytkownika wraz z odpisem protokółu i rachunkami, a dwa następne przeznacza się dla prezydiów powiatowych i wojewódzkich rad narodowych, na podstawie których prezydia wojewódzkich rad narodowych sporządzą etapami sprawozdania dla Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

14. Gospodarstwa rolne, poza rozdysponowanymi jak w pkt. 8, nie zakwalifikowane dla P.G.R. i innych resortów lub instytucji (pkt. 3 i 4), a posiadające cenne urządzenia, trwałe kultury, gniazda zarodowe, stacje kopulacyjne itp., które należy otaczać specjalną opieką — mogą być przez gminne, a w szczególności przypadkach przez powiatowe rady narodowe zagospodarowane we własnym zakresie jeśli istnieją do tego warunki.

Prowadzenie powyższych gospodarstw rolnych może prezydium gminnej rady narodowej również poruczyć na podstawie pisemnej umowy Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska". Spółdzielnia taka może prowadzić gospodarstwo na rachunek prezydium gminnej rady narodowej lub też na rachunek własny, a to na podstawie zatwierdzonego przez właściwe władze planu finansowo-gospodarczego danego gospodarstwa. Spółdzielnia gminna może podjąć sie prowadzenia gospodarstwa na swój własny rachunek, gdy jej to nie utrudni wykonania jej właściwych bezpośrednich zadań.

15. Gospodarstwa wymienione w pkt 14 winny być przejmowane do użytkowników:

a) wraz ze wszystkimi składnikami majątku trwałego i obrotowego służącymi do prowadzenia gospodarstwa,
b) wraz z planami gospodarczo-finansowymi oraz z reguły z dotychczasowymi pracownikami.

16. Gospodarstwa wymienione w ust. 1 pkt 14 prowadzone będą na zasadach ustalonych dla gospodarstw pomocniczych w pkt. 16 zarządzena Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1950 r. w sprawach zasad i trybu opracowania budżetu Państwa na rok 1951 z tym, że nie ma zastosowania do nich postanowienie ust. 3 tego punktu. Dla gospodarstw wymienionych w ust. 1 pkt 14 należy opracować plany finansowo-gospodarcze, które po zaopiniowaniu przez prezydia powiatowych rad narodowych, zatwierdza prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Plany finansowo-gospodarcze poszczególnych gospodarstw wchodzą idywidualnie swoim wynikiem (nadwyżką względnie niedobór) do budżetu terenowego odnośnej rady narodowej.

Kasowość i rachunkowość gospodarstw rolnych, prowadzonych przez gminną rade narodową, winny być wyodrębnione z kasowości i rachunkowości tych rad.

17. Gospodarstwa wymienione w pkt 14 winny być prowadzone na zasadzie samowystarczalności już na szczeblu gminnym, a w wyjątkowych wypadkach na szczeblu powiatowym.

18. Na podstawie zatwierdzonych przez właściwe organa planów finansowo-gospodarczych, prezydium gminnej rady narodowej może uzyskać kredyt w Banku Rolnym na pokrycie wydatków związanych z dokonaniem wiosennych siewów i upraw polowych. Kredyt ten jest zwrotny w tym samym roku, w którym został zaciągnięty.

W drodze wyjątku w bieżącym roku kredyt na dokonanie zasiewów wiosennych (kupno ziarna siewnego, sadzeniaków, nawozów sztucznych, robociznę) może być uzyskany przez prezydia gminnych rad narodowych w Banku Rolnym jeszcze przed zatwierdzeniem planu finansowo-gospodarczego, a to na podstawie wniosku prezydium gminnej rady narodowej, zaopiniowanego przez prezydium powiatowej rady narodowej.

Dalsze kredyty będzie mógł Bank Rolny udzielać wyłącznie na podstawie właściwie zatwierdzonych planów finansowo-gospodarczych.

19. Prezydia powiatowych rad narodowych prowadzą gospodarkę na obiektach przekazanych im do administracji na zasadach analogicznych z tym jednak, że uzyskanie kredytu w Banku Rolnym w roku bieżącym następuje na wniosek prezydium powiatowej rady narodowej, zaopiniowany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

20. Prezydia rad narodowych dopilnują by gospodarstwa pozostające w ich użytkowaniu, a w szczególności przy przejmowaniu w obecnym okresie od innych użytkowników, nie doznały szkody i opóźnienia w wiosennej akcji siewnej.

21. Zleca się prezydiom wojewódzkich i powiatowych rad narodowych roztoczenie nadzoru nad racjonalnym zagospodarowaniem przekazanych i przejmowanych w zarząd i użytkowanie obiektów przez prezydia gminnych rad narodowych, a zwłaszcza nad zabezpieczeniem i właściwym utrzymaniem budynków, cennych urządzeń, trwałych upraw, stacji kopulacyjnych, gniazd zarodowych.

W przypadkach, w których przejęcie gospodarstwa przez nowego użytkownika (P.G.R., gminną radę narodową itp.) mogłoby utrudnić przeprowadzenie siewów wiosennych, należy przejęcie to odroczyć na okres po zakończeniu siewów, nie później jednak niż do dnia 31 maja 1951 r.

Minister: wz **L. Domański**

Warszawa, dn. 26 lutego 1951 r.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA

w sprawie zagospodarowania przez Gminne Rady Narodowe gospodarstw rolnych (resztówek), przekazanych im przez Wojewódzkie Rady Narodowe.

§ 1. Gospodarstwa rolne, które zostały przekazane gminom w latach 1949 — 1950 na podstawie okólnika Ministra Rolnictwa i R.R. i Ministra Administracji Publicznej z dn. 9 lutego 1949 r., pozostają nadal we władaniu i użytkowaniu Gminnych Rad Narodowych.

Ponadto Gminne Rady Narodowe otrzymać mogą na podstawie decyzji Wojew. Rad Narodowych gospodarstwa rolne, które dotychczas były w posiadaniu i użytkowaniu różnych Ministerstw i instytucji.

§ 2. Wymienione w § 1 gospodarstwa rolne są przeznaczone dla spółdzielni produkcyjnych i będą przekazywane przez Gminne Rady Narodowe na mocy decyzji Wojew. Rad Narodowych spółdzielniom produkcyjnym w miarę powstawania tych spółdzielni.

§ 3. Gospodarstwa rolne, które nie posiadają cennych urządzeń (szklarnie, inspekty, stawy rybne, i t.p.), trwałych kultur (większe sady handlowe, szkółki drzew owocowych, chmielniki i t.p.) gniazd zarodowych (świń, owiec), stacji kopulacyjnych i t.p., mogą Prezydia Gminnych Rad Narodowych do czasu przekazania tych gospodarstw spółdzielniom produkcyjnym oddawać do zagospodarowania:

a) w pierwszym rzędzie zespołom uprawowym mało- i średniorolnych chłopów za symboliczną opłatą w wysokości 1 zł. za 1 ha. gruntów rolnych;
b) w braku warunków do zorganizowania zespołów uprawowych — bezrolnym, mało- i średniorolnym chłopom indywidualnie za czynszem dzierżawnym, wysokość którego ustali w każdym przypadku Prezydium Gminnej Rady Narodowej na wniosek Gminnej Komisji Rolnej.

Prezydia Gminnych Rad Narodowych przekazują chłopom gospodarstwa rolne na podstawie umowy na lat trzy, z zastrzeżeniem możności rozwiązania tej umowy conajmniej za trzymiesięcznym wypowiedzeniem po zbiorach, a to w przypadku zorganizowania w danej gromadzie spółdzielni produkcyjnej.

§ 4. Od gruntów oddanych w sposób powyższy (§3) do zagospodarowania podatek gruntowy pobierany będzie w wysokości 8% podstawy opodatkowania. Grunty te są zwolnione od opłat na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy Rolnictwa.

§ 5. O ile na przejętych przez Gminne Rady Narodowe gospodarstwach rolnych są budynki ,które nie są niezbędne dla prowadzenia tych gospodarstw, mogą Gminne Rady Narodowe te budynki przekazać na cele użyteczności publicznej (szkoły, przedszkola, żłobki, domy ludowe, świetlice, ośrodki zdrowia, przychodnie i t.p.).

W przypadku zorganizowania spółdzielni produkcyjnej, budynki wraz z urządzeniami społecznymi przekaże Gminna Rada Narodowa spółdzielni produkcyjnej, o ile będzie zachodzić tego potrzeba.

§ 6. Prezydia Gminnych Rad Narodowych zorganizują lub spowodują zabezpieczenie budynków przed zniszczeniem, zwłaszcza w przypadkach określonych w § 3 oraz zorganizują akcje remontową wśród parcelantów i byłej służby folwarcznej, zamieszkujących budynki po byłych majątkach, wzywając użytkowników budynków do dokonania zespołowo remontów, jak również ustalając osobę odpowiedzialną spośród

wyżej wymienionych użytkowników za właściwą konserwację budynków przez nich zajmowanych.

§ 7. Gospodarstwa rolne, których Gminna Rada Narodowa nie odda chłopom w użytkowanie z tego powodu, że gospodarstwa te posiadają cenne urządzenia, trwałe kultury, gniazda zarodowe, stacje kopulacyjne i t.p., mogą Gminne Rady Narodowe zagospodarować we własnym zakresie i na własny rachunek.

§ 8. Gospodarstwa wymienione w § 7 winny być przejmowane od dotychczasowych użytkowników:

a) wraz ze wszystkimi składnikami majątku trwałego i obrotowego, służącymi do prowadzenia gospodarstwa (a więc z inwentarzem żywym i martwym, zapasami zboża, okopowych, pieniędzmi i t.p.).

b) wraz z planami gospodarczo-finansowymi oraz z reguły z dotychczasowymi pracownikami zatrudnionymi w tym gospodarstwie.

§ 9. O ile przejmowane gospodarstwo planu finansowo-gospodarczego nie posiada, to instruktor gminny winien taki plan na rok 1951 opracować, posługując się wzorami planów dotychczas stosowanych przez użytkowników danego gospodarstwa. O ile instruktor gminny miałby trudności w opracowaniu takiego planu, winien on w tam zakresie uzyskać pomoc ze strony Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Ministerstwo Rolnictwa i R.R. prześle w najbliższym czasie jednolity wzór planu finansowo-gospodarczego dla tego typu gospodarstw.

Plan taki, jak również plany finansowo-gospodarcze, opracowane przez dotychczasowego użytkownika, winna Gminna Rada Narodowa przesłać do zatwierdzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej za pośrednictwem Powiatowej Rady Narodowej.

§ 10. Gospodarstwa, na których Gminna Rada Narodowa będzie gospodarowała na własny rachunek, będą prowadziły rachunkowość uproszczoną według wzorów, które ustali Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych na rok 1952. W roku bieżącym rachunkowość na tych gospodarstwach winna być prowadzona w sposób i w książkach dotychczas na przejmowanym gospodarstwie prowadzonych.

§ 11. Obroty kasowe gospodarstw, prowadzonych przez Gminne Rady Narodowe, winny być dokonywane za pośrednictwem najbliższego dla danego gospodarstwa Oddziału Powiatowego Banku Rolnego, w którym Gminna Rada Narodowa otworzy specjalne konta dla każdego gospodarstwa. Na konto to, kierownik gospodarstwa winien wpłacać wszelkie dochody uzyskane z gospodarstwa i wszelkie sumy uzyskane z kredytów na jego prowadzenie. Z konta tego kierownik gospodarstwa będzie podejmował sumy na opłacanie wydatków gospodarstwa zgodnie z zatwierdzonym planem gospodarczo-finansowym.

§ 12. Gminne Rady Narodowe winny tak gospodarować, aby roczne dochody osiągane z każdego gospodarstwa pokrywały conajmniej jego roczne rozchody.

Jeśli Gminna Rada Narodowa będzie prowadziła kilka gospodarstw i jeśli w niektórych z nich, słabszych gospodarczo, dochody nie pokryją rozchodów, to deficyt takiego gospodarstwa winien być przez Gminną Radę Narodową pokryty z innego gospodarstwa, bardziej dochodowego.

§ 13. Dochody z czynszów dzierżawnych, pobieranych przez Gminne Rady Narodowe z gospodarstw wydzierżawionych w myśl § 3 niniejszej instrukcji, winna Gminna Rada Narodowa wpłacać na specjalny rachunek, utworzony w najbliższym Oddziale Powiatowym Banku Rolnego. Z rachunku tego może Prezydium Gminnej Rady Narodowej czerpać niezbedne środki na konserwację budynków oraz podnoszenie poziomu gospodarczego w gospodarstwach przez siebie prowadzonych, a to na podstawie planów uchwalonych przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej, a zatwierdzonych na wniosek Prezydium Powiatowej Rady Narodowej przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 14. Plany finansowo-gospodarcze poszczególnych gospodarstw wchodza indywidualnie swoimi wynikami (nadwyżka względnie niedobór) do budżetu Gminnej Rady Narodowej.

§ 15. Rachunkowość gospodarstw rolnych, prowadzonych przez Gminną Rade Narodowa, winna być wyodrebniona z rachunkowości budżetowej Gminnej Rady Narodowej i prowadzona na podstawie sprawozdań rachunkowych, które nadsyłać beda administratorzy gospodarstw.

Sposób prowadzenia rachunkowości uregulowany bedzie przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych odrębną instrukcją.

Prowadzenie rachunkowości należy zlecać bądź osobie która dotychczas tę rachunkowość prowadziła, bądź też, innej osobie najbardziej do tego przydatnej, mając przy tym na względzie by związane z tym koszty nie obciążyły nadmiernie wydatków gospodarstw. Jeśli Gminna Rada Narodowa prowadzić będzie kilka gospodarstw, należy z reguły zatrudniać do tych prac jednego pracownika. Obok pełnego zatrudnienia stosować należy zatrudnienie uboczne. Koszty prowadzenia rachunkowości należy przewidywać w planie gospodarczo-finansowym każdego z gospodarstw.

§ 16. Na podstawie zatwierdzonych przez właściwe organa planów finansowo-gospodarczych, Prezydium Gminnej Rady Narodowej może uzyskać kredyt w Banku Rolnym na pokrycie wydatków, związanych z dokonaniem wiosennych zasiewów i upraw polowych. Kredyt ten jest zwrotny w tym samym roku, w którym został zaciągnięty.

W drodze wyjątku w bieżącym roku kredyt na dokonanie zasiewów wiosennych (kupno ziarna siewnego, sadzeniaków, nawozów sztucznych, robociznę) może być uzyskany przez Prezydia Gminnych Rad Narodowych w Banku Rolnym jeszcze przed zatwierdzeniem planu finansowo-gospodarczego, a to na podstawie wniosku Prezydium Gminnej Rady Narodowej, zaopiniowanego przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Dalsze kredyty będzie mógł Bank Rolny udzielać wyłącznie na podstawie właściwie zatwierdzonych planów finansowo-gospodarczych.

37

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie wymiaru godzin, nauczania oraz zajęć obowiązkowych nauczycieli szkół i zakładów podległych Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z roku 1932 Nr 104 poz. 873 z roku 1933, Nr 85 poz. 600 z 1938 r., Nr 27 poz. 243 z roku 1947, Nr 60 poz. 332, w związku z art. 1 i 14 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 140) oraz w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26.VII.1950 r. w sprawie stosunków służbowych nauczycieli szkół i zakładów naukowych, podległych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 295) zarządzam co następuje:

§ 1 Nauczyciele szkół rolniczych obowiązani są do udzielania nauki w następującym wymiarze:

a) 18 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorii przedmotów obejmującej przedmioty zaliczone w programach nauki poszczególnych szkół do grupy przedmiotów zawodowych i pomocniczych (ogólnospecjalizujących),

b) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorii przedmiotów obejmującej przedmioty zaliczone w programach mach nauki poszczególnych szkół rolniczych do grupy przedmiotów ogólnokształcących, a niezaliczone w niniejszym paragrafie do innej kategorii przedmiotów.

c) 25 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorii przedmiotów obejmującej zajęcia: „Służba Polsce”, zajęcia świetlicowe, wychowanie fizyczne i religię.

§ 2 Nauczyciele Instytutów Kształcenia Nauczycieli Szkół Rolniczych obowiązani są do udzielania nauki w wymiarze 15 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 3 Nauczyciele zawodu oraz nauczyciele spełniający czynności nauczycieli zawodu obowiazani są do pełnienia czynności nauczycieli zawodu w wymiarze 25 godzin tygodniowo.

§ 4 Ćwiczenia prowadzone w zakresie poszczególnych przedmiotów nauczania oraz zajęcia praktyczne traktowane są jak godziny lekcyjne o ile uwzględnione są w obowiazujących programach nauczania.

§ 5 Przez godziny zajęć nauczycieli zawodu oraz nauczycieli spełniających czynności nauczycieli zawodu należy rozumieć godziny 60-minutowe.

§ 6 (1) Dyrektorzy liceów rolniczych i kierownicy szkół praktyków specjalistów obowiązani są niezależnie od pełnienia czynności dyrektorów lub kierowników, do udzielania nauki w wymiarze 6-godzin tygodniowo.

(2) Dyrektorzy Instytutów Kształcenia Nauczycieli Szkół Rolniczych obowiązani są niezależnie od pełnienia czynności dyrektorów do udzielania nauki w wymiarze 4 godzin tygodniowo.

(3) Zastępcy dyrektorów liceów rolniczych i kierowników szkól praktyków specjalistów obowiązani są niezależnie od pełnienia czynności wynikających z tytulu zastępstwa do udzielania nauki w wymiarze 9 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 7 Oprócz spełniania normalnych obowiązków przewidzianych w niniejszym zarządzeniu do ogółu obowiązkowych zajęć — dyrektorów kierowników i ich zastepców oraz nauczy-

cieli i nauczycieli zawodu — należy spełnianie wszystkich innych czynności przewidzianych osobnymi przepisami.

§ 8 (1) Gdy szczególne warunki organizacyjne szkoły w związku z planem godzin będą tego wymagały, dyrektorzy, kierownicy i ich zastępcy oraz nauczyciele i nauczyciele zawodu obowiązani są do udzielania nauki lub pełnienia czynności nauczycieli zawodu w wymiarze wyższym niż to zostało określone niniejszym zarządzeniem — czyli w godzinach nadliczbowych.

(2) Wymiar godzin nadliczbowych, do których są zobowiązane osoby wymienione w ust. 1, wynosi:

a) dla nauczycieli wszystkich typów szkół 8 godzin tygodn.
b) dla dyrektorów i kierowników szkół 4 godzin tygodn.

(3) Kierownicy działów (warsztatów), nauczyciele zawodu i nauczyciele spełniający czynności nauczycieli zawodu zobowiązani są do pełnienia czynności w godzinach nadliczbowych w granicach podanych w ust. 2 w takim wymiarze, jaki wynika z warunków organizacyjnych szkoły w związku z planem godzin nauczania.

§ 9 (1) Za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w wysokości określonej osobnymi przepisami.

(2) Nauczyciele zawodu, którzy nie mogą być zajęci praktycznym nauczaniem w wymiarze określonym w ust. 1 obowiązani są uzupełnić brakujące im godziny do pełnego wymiaru godzin godzinami opieki nad warsztatem.

§ 10 (1) Nauczyciel, który zgodnie z przepisanym planem godzin nie udzielał w pewnych okresach roku szkolnego nauki w obowiązującym go wymiarze godzin lekcyjnych tygodniowo, powinien brakującą liczbę godzin lekcyjnych o ile organizacja planu nauki tego wymaga, uzupełnić w innych okresach roku szkolnego przy czym nie można go zobowiązać do większej liczby godzin, niż 32 godziny tygodniowo.

(2) Gdy wskutek tego w pewnych okresach nauczyciel udzielał nauki w wyższym od normalnie go obowiązującego, prawo do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe będzie mu przysługiwało dopiero po uzupełnieniu wszystkich godzin brakujących do normalnego wymiaru w poszczególnych okresach roku szkolnego.

§ 11 (1) Jeżeli nauczyciel naucza przedmiotów, należących do różnej kategorii, to za kategorię zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący go wymiar godzin nauczania, przyjmuje się kategorię obejmującą przedmioty do nauczania których posiada kwalifikacje nauczycielskie, lub które głównie studiował bądź te, których naucza w największej liczbie godzin.

(2) Przy równej liczbie godzin nauczania przedmiotów różnej kategorii za kategorię zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący nauczyciela wymiar godzin nauczania, przyjmuje się kategorię przedmiotów, do których nauczania posiada kwalifikacje,

(3) Jeżeli nauczyciel, o którym mowa w ustępie poprzednim udziela lekcji przedmiotów kategorii zasadniczej w liczbie godzin nie dosięgającej obowiązującego go w tej kategorii przedmiotów wymiaru, wówczas powinien brakującą liczbę godzin uzupełnić równą jej liczbę godzin udzielanych przez niego przedmiotów innych kategorii.

§ 12 Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1951 roku.

Minister: J. Dąb-Kocioł

38

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 stycznia 1951 r.

w sprawie poboru należności na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 183) oraz w związku z postanowieniami pkt. 64 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1950 r. w sprawie zasad i trybu opracowania projektu Budżetu Państwa na rok 1951 Nr .BP.5781/50 zarządza się, co następuje:

§ 1. Należności Państwowego Funduszu Ziemi pobierane na podstawie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), dekretu z dnia 28 października 1947 r. o obowiązku uiszczenia opłat przez dłużników b. Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 408) i dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) ustalają (wymierzają) właściwe wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich względnie powiatowych rad narodowych.

§ 2. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych mogą przekazać ustalenie należności Państwowego Funduszu Ziemi właściwym terytorialnie wydziałom rolnictwa i leśnictwa powiatowych rad narodowych, jeżeli te ostatnie będą dostatecznie przygotowane do przejęcia omawianych czynności.

§ 3. Właściwe wydziały rolnictwa i leśnictwa prowadzą ewidencję ustalonych (wymierzonych) należności.

§ 4. Wykazy ustalonych należności jak również dane dotyczące zmian w ustaleniach tych należności wydziały rolnictwa i leśnictwa przekazują właściwym terytorialnie powiatowym oddziałom Banku Rolnego celem pobrania (ściągnięcia) należnych kwot bezpośrednio lub za pośrednictwem organów finansowych określonych w § 7 i odprowadzenia tych kwot na r-k dochodów budżetu Państwa.

§ 5. W stosunku do należności, podlegających ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, uprawnienia wierzyciela wykonuje Bank Rolny.

§ 6. Zasady rachunkowości i sprawozdawczości w zakresie należności objętych niniejszą instrukcją ustali Bank Rolny w drodze instrukcji zatwierdzonej przez Ministra Finansów.

§ 7. 1. Referaty finansowe i referaty spraw rolnych prezydiów gminnych rad narodowych jak również referaty finansowe i właściwe referaty prowadzące sprawy rolne w prezydiach miejskich rad narodowych, miast nie stanowiących powiatu obowiązane są dostarczać wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych niezbędnych materiałów dotyczących stanu posiadania i użytkowania obiektów Państwowego Funduszu Ziemi.

2. Na organach finansowych wymienionych w ust. 1 ciąży nadto obowiązek inkasowania należności objętych niniejszą instrukcją.

§ 8. Należności ustalone w życie będą przekazywane Bankowi Rolnemu do pobrania (ściągnięcia) w złotych po przeliczeniu w stosunku 60 (sześćdziesiąt) złotych na jeden kwintal żyta. W tym samym stosunku powinny być przeliczone przez Bank Rolny dotychczasowe należności ustalone w życie, a jeszcze nie spłacone.

§ 9. Zawiesza się pobór dodatku za administrację, o którym mowa w § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 maja 1949 r. w sprawie opłat, należnych od dłużników b. Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 252) oraz znosi się pobór dodatku administracyjnego, wprowadzonego zarządzeniami Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, w stosunku do należności Państwowego Funduszu Ziemi, zaś koszta Banku Rolnego z tytułu poboru (ściągania) należności rozliczone będą z budżetem Państwa (budżet centralny) w granicach sum objętych budżetem tego Banku.

§ 10. 1. Określone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 maja 1949 (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 252) i zarządzeniami tegoż Ministra terminy płatności do dnia 1 października, a w umowach dzierżawnych do dnia 1 kwietnia i 1 października każdego roku, przesuwa się do dnia 1 listopada każdego roku, poczynając od roku 1951.

2. Od należności nie spłaconych w ciągu 6 miesięcy po upływie terminu płatności będą pobierane odsetki za zwłokę w wysokości 0,5% miesięcznie, poczynając od siódmego miesiąca trwania zaległości.

§ 11. Zainkasowane przez organa finansowe, jak również pobrane w wyniku postępowania przymusowego należności podlegają odprowadzeniu najpóźniej w okresach dekadowych na rachunek właściwego terytorialnie oddziału Banku Rolnego wraz z imiennym wykazem dłużników, zawierającym niezbędne dane do zaksięgowania przekazanych kwot.

§ 12. W okresach prowadzenia poszczególnych akcji poboru należności, oddziały Banku Rolnego powinny współpracować z organami finansowymi w zakresie organizowania tych akcji.

§ 13. 1. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz oddziały wojewódzkie Banku Rolnego przekażą protokólarnie oddziałom powiatowym Banku Rolnego w terminie do dnia 31 marca 1951 r. wszelkie materiały z zakresu wykonywanej dotychczas administracji należności Państwowego Funduszu Ziemi.

2. Do czasu przekazania materiałów, o których mowa w ust. 1, pobór (ściąganie) należności będzie wykonywany przez wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz przez oddziały wojewódzkie Banku Rolnego w ramach dotychczasowych uprawnień.

§ 14. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów:
wz. **Drożniak**

w porozumieniu:
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
L. Domański

39

CENNIK OPŁAT PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU WETERYNARYJNEGO W PUŁAWACH

z dnia 2 stycznia 1951 r.

(Nr 8241/51)

1. Badanie mikroskopowe poszczególnych narządów, wydalin, treści żołądka, lub jelit . . . 1,50 zł
2. Badanie mikroskopowe wydzielin lub wydalin na gruźlicę . . . 3,00 „
3. Badanie mikrosopowe mózgu na wściekliznę . 6,00 „
4. Badanie histologiczne . . . 15,00 „
5. Badanie bakteriologiczne z użyciem sztucznych pożywek . . . 6,00 „
6. Bakteriologiczne badanie wody (na miano coli) . 6,00 „
7. Bakteriologiczne badanie mięsa . . . 15,00 „
8. Określenie ilości drobnoustrojów . . . 15,00 „
9. A. Sekcja łącznie z dalszymi badaniami laboratoryjnymi:
   a) dużych zwierząt . . . 30,00 „
   b) cieląt, źrebiąt, płodów bydlęcych lub końskich, owiec, kóz, świń, psów . . . 15,00 „
   c) prosiąt, jagniąt, kotów . . . 9,00 „
   d) królików, drobiu, zwierząt laboratoryjnych i futerkowych . . . 7,50 „
   B. a) Zaświadczenie zwykłe lub opis wyniku badania . . . 1,50 „
   b) Zaświadczenie z orzeczeniem uzasadnionym naukowo . . . 30,00 „
10. a) Całkowite badanie gospodarstwa rybnego (bez kosztów podróży) . . . 30,00 „
   b) Badanie ryb (sekcja łącznie z badaniem parazytologicznym) od każdej sztuki . . 3,00 „
   c) Badanie chemiczne wody gospodarstwa rybnego . . . 30,00 „
11. Badanie moczu . . . 9,00 „
12. Badanie krwi . . . 15,00 „
13. Badania serologiczne:
   A. próbek krwi:
   a) na nosaciznę, zarazę stadniczą, zarazę płucną (wiązanie dopełniacza) . . . 6,00 „
   b) na brucelozę:
      1) odczyn zlepny do 10 próbek za każdą po . . . 0,90 „
      2) odczyn zlepny powyżej 10 próbek każda następna po . . . 0,45 „
      3) odczyn zlepny i wiązanie dopełniacza łącznie . . . 1,50 „
   c) na paratyfusowe ronienie klaczy:
      1) do 10 próbek za każdą po . . . 3,00 „
      2) powyżej 10 próbek każda następna po . . . 0,90 „
   d) na białą biegunkę piskląt . . . 0,30 „
   e) hemaglutynacja na pomór kur . . . 6,00 „
   B. Próbek mleka na bruceloze:
   a) do 10 próbek za każda po . . 0,90 „
   b) powyżej 10 próbek każda następna po . 0,45 „
   C. Spermy na brucelozę . . . 1,50 „
   D. Badanie skór na wąglik:
   a) do 20 próbek za każda po . . . 1,50 „
   b) powyżej 20 próbek każda następna po . 0,60 „
14. Porada . . . wg taryfy P.Z.L.Z.
15. Unasienianie:
   a) unasienianie krowy (opłata obejmuje trzy kolejne unasieniania tej samej krowy w ciągu 3 miesięcy) . . . 15,00 „
   b) unasienianie klaczy (opłata obejmuje dowolną ilość unasienień klaczy w ciągu 6 tygodni) . . . 45,00 „
   c) sprzedaż dawki nasienia buhaja (indywidualna) plus kosztv przesyłki . . . 7,50 „
   d) sprzedaż dawki nasienia buhaja:
      1) do 3 dawek — za dawkę po . . . 4,50 „
      2) od 4 — 10 dawek za dawkę po . . . 3,00 „
      3) powyżej 10 dawek za dawkę po . . 2,40 „
   e) sprzedaż dawek nasienia specjalnego, bez względu na ilość za dawkę . . . 7,50 „
   (przy indywidualnym zapotrzebowaniu 15 zł za dawkę)
16. Zabiegi związane ze zwalczaniem bezpłodności przez stację sztucznego unasieniania:
   a) za zbadanie narządów rodnych wraz z użytymi środkami leczniczymi . . . 15,00 „
   b) za każdy następny zabieg wraz ze środkami leczniczymi . . . 10,50 „
   c) za badanie krowy wyłącznie na rzęsistka . 6,00 „
   d) za badanie buhaja wyłącznie na rzęsistka . 15,00 „
   e) za badanie buhaja całkowite (wraz z badaniem na gruźlicę i brucelozę) . . . 30,00 „
   (Badanie na rzęsistka obejmuje również pobranie materiału)
   f) za badanie na brucelozę i gruźlicę . . 6,00 „
   g) przy badaniach masowych za zbadanie na gruźlicę, brucelozę i jałowość łącznie bez względu na przeprowadzone zabiegi od sztuki . . . 12,00 „
   h) za pobranie i badanie nasienia buhaja . . 21,00 „
   i) za pobranie i badanie nasienia ogiera . . 31,50 „
   j) za dojazd w zasięgu działania stacji (promień 15 km) bez względu na odległość . . 9,00 „
17. Badania parazytologiczne . . . 3,00 „

W razie użycia zwierząt doświadczalnych dolicza się do należności za badanie wartość zwierzęcia doświadczalnego i koszty jego utrzymania.

Za zbadanie niewymienione w cenniku oblicza się należność według badań podobnych wyszczególnionych w cenniku.

Wszelkie badania próbek, przewidziane przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, są bezpłatne.

Badania wykonane dla celów naukowo-badawczych można przeprowadzić bezpłatnie.

Dyrektor Dr L. Wigocki

40

OKÓLNIK Nr 1

z dnia 27 marca 1951 r.

(Nr W.H.I-7/2)

w sprawie zmiany instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 28 lutego 1950 r. o prawidłowym zdejmowaniu skór ze zwierząt rzeźnych.

W instrukcji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 28 lutego 1950 r. o prawidłowym zdejmowaniu skór ze zwierząt rzeźnych, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 2 z dn. 23 lutego 1950 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Handlu Wewnętrznego, w sprawie podniesienia jakości surowca skórzanego (Dz. Urz. Min. Rol. i R.R Nr 5, poz. 34), wprowadza się zmiany następujące:

1. W § 13 dodaje się ustęp drugi „U cieląt po wykrwawieniu a przed skórowaniem należy dokonać odcięcia głowy wraz ze skórą. Cięcie to należy przeprowadzić tuż za uszami w miejscu pomiędzy kością potylicową a pierwszym kręgiem szyjnym".
2. W § 17 zdanie „W wypadkach odcinania głowy należy ją oddzielić tuż za uszami" zastępuje się zdaniem W wypadkach odcinania głowy u źrebiąt, owiec i kóz należy postąpić w sposób podany w § 13 ustęp drugi.

Minister: wz. St. Tkaczow

41

PISMO OKÓLNE

z dnia 1 marca 1951 r.

(Nr. W.A. III-5/14)

w sprawie stosunku państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt do Rąd Narodowych i ich Prezydiów.

Na tle przebudowy systemu budżetowego w 1951 roku i objęcia Państwowych Wojewódzkich Zakładów Leczniczych dla Zwierzat budżetami terenowymi województw, niektóre Prezydia Rad Narodowych, względnie Zakłady Lecznicze uważały, że ulega przez to zmianie struktura organizacyjna państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt, zawarta w zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1950 roku, wydanym w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie organizacji i zakresu działania państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt oraz nad-

zoru nad tymi zakładami (Monitor Polski Nr. A-33, poz. 376) oraz wyjaśniającym piśmie okólnym Ministerstwa z 6.9.1950 roku Nr. W.A. III-5/61 (Dz. Urz. Min. Roln. i Reform Rolnych nr. 12, poz. 98).

W związku z powyższym Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów Zespół II komunikuje, co następuje:

1. Obowiązująca w roku 1950 struktura organizacyjna państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt pozostaje bez zmian, gdyż przekazanie wszelkich agend administracyjnych i nadzorczych tych zakładów Wydziałom Rolnictwa i Leśnictwa (Odziałom Weterynarii) Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych nie może być na obecnym etapie dokonane;
2. W ramach obowiązujących przepisów, a w szczególności art. 37 ustawy z dnia 20.3.1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) i § 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 17.4.1950 roku — Instrukcja Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654) Rady Narodowe poprzez swe Prezydia i Komisje winny sprawować bezpośredni nadzór i kontrolę nad działalnością P.Z.L.Z.

Jednocześnie przesyła się do wiadomości odpis pisma Prezydium Rady Ministrów Zespół II z dnia 13.2.1951 roku Nr 01/212/51, skierowanego do Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pruszkowie w sprawie stosunku P.Z.L.Z. do Rad Narodowych i ich Prezydiów.

Dyrektor Departamentu: Dr St. Krauss

42

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 marca 1951 r.

(Nr W.Za.I-5/1)

w sprawie powiązania rzeczowych planów zaopatrzenia z planami finansowymi P.Z.L.Z. 1951 r.

Pismem okólnym z dnia 15.II.1951 r. Nr W.Za.V-1/1 w sprawie dystrybucji zaopatrzenia służby wet. przez „Centrowet", Ministerstwo zleciło z dniem 1 marca br. temu przedsiębiorstwu wyłączność dystrybucji zaopatrzenia służby wet. w leki, biopreparaty i instrumenty, które w ubiegłym roku były realizowane przez „Centrosan", nakazując złożenie formalnych zamówień do właściwych placówek terenowych „Centrowetu" w oparciu o zatwierdzone przez Ministerstwo plany zaopatrzenia.

Ponieważ pismem powyższym Ministerstwo poleciło Państwowym Wojewódzkim Zakładom Leczniczym dla Zwierząt zakończenie realizacji zamówień z 1950 r. względnie z lat poprzednich, co oczywiście obciąża plan zaopatrzenia 1951 r., bowiem rzeczowy plan zaopatrzenia w bieżącym roku musi być ściśle powiązany z planem finansowym (budżetem), wobec tego zamówienia kierowane do „Centrowetu" oraz innych central branżowych, zgłaszane być mają w ramach limitów budżetowych Państwowych Wojewódzkich Zakładów Leczniczych dla Zwierząt, po odjęciu zrealizowanych po 1 stycznia 1951 r. zamówień tak okresu bieżącego jak i lat ubiegłych.

Podając powyższe wskazówki do wiadomości, Ministerstwo poleca dokonać ewentualnej korekty zamówień.

wz Dyrektor Departamentu: P. Jancza

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prezydialny Pokój 219. Tel. 887-84.

Konto P.K.O. I-1888/431. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Cena 1,50 zł.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500.
Zam. 845 15.III—12.IV—51. 2-B-16667